

РЕШЕНИЕ

№ 12632

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ.
КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110113445 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част трета, глава XXV от ГПК.

В **исковата молба**, депозирана на 15.03.2023г. ищецът А. Б. Й., действащ чрез неговата майка и законен представител Н. Я. Х. твърди, че ответникът Б. В. Й. – негов баща бил осъден с влязло в сила решение да му заплаща издръжка в размер на 250 лева. Обстоятелствата, при които издръжката била определена се изменили съществено - с оглед изминалия период от време от предявяване на исковата молба, по която е постановено решението, с което ответникът е осъден да заплаща издръжката, до настоящия момент нуждите на ищеца от издръжка нараснали значително, същият е вече ученик, посещава и занималня и извънкласни занимания, освен това са се изменили социално-икономическите условия в страната в посока на увеличаване на цените на повечето стоки и услуги от първа необходимост, същевременно значително се увеличили разходите по отглеждането и образованието на ищеца. Искането е присъдената издръжка да бъде увеличена от 250 лв. на 350 лв. месечно, считано от подаване на исковата молба в съда. В съдебно заседание пледира за уважаване на исковата претенция. Претендира разноски, представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът Б. В. Й. оспорва твърденията в исковата молба. Сочи, че поради възпрепятстване от страна на майката на ищеца не може да осъществява режим налични отношения с детето и да участва в неговото отглеждане и издръжка. Излага доводи, че детето не се нуждае от допълнителни средства, защото дори вече не страда от заболяване, каквото е имало към момента на определяне на настоящата издръжка. Твърди, че няма възможност да заплаща претендирания увеличен размер на издръжката, защото е безработен и няма постоянни доходи.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

От представените по делото документи се установява, че ищецът А. Бояджиев Й., роден на 31.05.2015г. е син на ответника Б. В. Й.. Съгласно Решение № 7593/08.11.2023г., постановено по гр. д. № 5306/2018г. по описа на СГС бащата е осъден да заплаща на ищеца месечна издръжка в размер на 250 лв. С решение № 20027887/06.04.2022г. , постановено по

гр.д. № 63780/2020г. по описа на СРС ответникът е лишен от родителски права на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК.

По делото е приет социален доклад, изготвен от ДСП Възраждане след среща с ищеца и неговата майка. Според майката тя задоволява битови, здравни, образователни, емоционални и други потребности на детето. Осигурени са добри хигиенно битови условия за отглеждане на детето. Майката се опитва да съобразява ежедневието си с това на детето. Водила го е два пъти на море миналото лято. Роднините ѝ живеят и работят в чужбина, липсват други близки, на които да разчита. Започнала е собствен бизнес в сферата на озеленяването, в Детето е завършило успешно първи класа на 135 СУ „Ян Амос Коменски“. Посещава народни танци, занимания по английски език и футбол. Майката е споделила, че ответникът е започнал да изплаща издръжка едва от началото на 2022г., когато е образувала изпълнително дело. Същият не се интересувал от детето си, не е правил опит да се свърже с майката или да упражни определеният от съда особен представител.

Съгласно представена по делото справка от НАП София, майката на ищеца работи и получава доходи равни на минимална работна заплата. От справката се установява, че ответникът не е трудово ангажиран или самоосигуряващ се.

По делото са събрани гласни доказателства. При разпита свидетелят Георги Трифонов, приятел и колега на майката на ищеца, се установява, че същата сама се грижи за детето си. Майката сама карала детето на училище с автомобил на брат си. Детето често боледувало и се налагало закупуване на лекарства, които самият свидетел закупувал и носел на детето, за да им помага. Грижите за детето възпрепятствали майката да си намери работа на нормално работно време и ѝ създавали проблеми с работодателите. След като детето е започнало училище разходите по него са се увеличили, но майката ги поема сама. Съдът напълно кредитира показанията на свидетеля Трифонов като резултат от лични възприятия и впечатления от ежедневието на ищеца и неговата майка.

По делото е разпитана и свидетелката Снежанка Илиева, семейна приятелка на ответника. Същата разказва, че ответникът имал желание да се среща с детето, но майката не му давала такава възможност. В момента се грижел за баща си и не можел да работи пълноценно. Работел като таксиметров шофьор, защото нямал образование и квалификация за по-високо платена работа. Свидетелката заявява, че ответникът е млад, здрав и няма пречки да полага труд, за който да получава възнаграждение. Съдът кредитира показанията на свидетелката само в частта, в която възпроизвежда лични впечатления, в останалата част, в която изразява лично мнение за майката на ответника като ирелевантни за предмета на делото не ги взема предвид при постановяване на решението.

При така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно чл. 143, ал. 1 и 2 СК всеки родител е длъжен да осигурява издръжка на ненавършилите си пълнолетие деца съобразно необходимостите им от храна, облекло, подслон, режийни разходи, образование и възпитание. Съгласно т. 4 от Постановление на пленума на Върховния съд (ППВС) № 5/1970 г. присъдената от съда издръжка цели да покрие обичайните нужди на ищеца според възрастта, образованието и обичайните жизнени потребности, но чл. 142, ал. 2 СК предвижда, че за ненавършилите пълнолетие съдът е обвързан от минимален размер на издръжката, равен на 1/4 от минималната работна заплата, или към момента (710лв. г.) – 195 лева.

За успешно провеждане на иска по чл.150 от СК и да бъде изменен размера на издръжка е необходимо да са настъпили промени в обстоятелства, при които тя е присъдена. Не всяко изменение дава основание за промяна, а само това, което има траен и продължителен характер и по което може да се съди, че няма да се възвърне и по което може да се съди, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства. Следва да е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издръжания **или** на възможностите на дължащия издръжката. Съдът счита, че в случая са налице предвидените в чл.150 от СК предпоставки, по следните съображения:

Предвид липсата на данни за доходите на ответника не може да се извърши преценка

дали е налице изменение в неговите възможности да предоставя издръжка на малолетното си дете. От доказателствата в настоящото дело се установява, че той не реализира трудови доходи от началото на 2022г. съгласно приложеното към делото писма на НАП София от 09.06.2023г. Или, не се установява ответникът да реализира трудови или приравнени на тях доходи, но предвид обстоятелството, че последният е в работоспособна възраст, липсват доказателства да е с намалена работоспособност или да са налице обективни причини, поради които да не е в състояние да полага труд, съдът намира, че във възможностите му е да реализира доходи поне в размер на установената за страната минимална работна заплата, респ. да отделя средства, над необходимите за собствената му издръжка и за издръжката на сина си поне в размер близък законоустановения минимален размер на издръжката дължаща се от един родител на ненавършилото му пълнолетие дете (чл.142, ал.2 от СК).

От присъждането на издръжката на ищеца А. Й., обаче, до приключването на съдебното дирене по делото е настъпило изменение на обстоятелствата, обуславящо определянето на размера на издръжката. През изминалия период от четири години ищецът е пораснал, започнал е училище, посещава извънкласни занимания, с което дефинитивно са се увеличили и потребностите му от средства за съществуване и социално-културно развитие (доколкото всеки човек има нужда от такИ.), които не могат да бъдат задоволявани с издръжката в досегашния й размер, още повече, че присъдената в полза на ищеца издръжка към момента е близка до установения в закона минимален размер. По делото са представени писмени доказателства, че месечната издръжка на ищеца в момент възлиза на около 400 лв./обхващащи разходи за храна, занималня, пособия и облекло на детето/, които се поемат до настоящия момент изцяло от неговата майка. Това именно дава основание на съда да приеме, че е настъпило изменение в обстоятелствата, при които е била определена издръжката по смисъла на чл.150 от СК, поради което и последната следва да бъде увеличена, с оглед нарасналите за тези тринадесет години обичайни, според възрастта, нужди на ищеца до размер на близък до минимума определен от закона. Или, съдът намира, че присъдената издръжка в полза на ищеца в размер на 250 лева, следва да бъде увеличена до размер на 350лева, считано от 11.10.2022г. - датата на исковата молба (съобразно искането в тази насока и с оглед на задължителните указания по т. 21 от ППВС 5-70 г. Съгласно разпоредбата на чл.146, ал.1 от СК паричната издръжка се изплаща ежемесечно, а при забава се дължи законната лихва.

Съгласно чл.242, ал.1, хип.І ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, като това се отнася и за исковите за нейното изменение. Поради това съдът е длъжен да допусне, служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

Разноски.

С оглед изхода на делото на ищеца се дължат разноски. Същият е претендирал такИ. и е представил списък по чл. 80 от ГПК /л. 118 от делото/. Съдът намира искането за присъждане на разноски за основателно, защото освен списъка по чл. 80 от ГПК е представено и копие на договор за правна помощ и съдействие от 09.03.20223г., в която е отбелязано, че претендираната сума е реално заплатена от ищеца /л. 119 от делото/. По изложените съображения искането за присъждане на разноски на ищеца следва да бъде уважено изцяло.

Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса върху уважената част от иска следва да се възложи на ответника, като на основание чл.83, ал.1, т.2 ГПК, вр. чл.69, ал.1, т.7 ГПК и чл.1 от Тарифата за държавните такси, които събират съдилищата по ГПК, ответникът следва да заплати държавна такса върху увеличения размер на издръжката в полза на съда в размер на **144лева**.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на присъдената с решение № 7593 от 08.11.2019г., постановено по гр. д. № 5306/2018г. по описа на СГС, влязло в сила на 19.12.2019г. в полза на **А. Б. Й., ЕГН *******, месечна издръжка в размер на 250 (двеста и петдесет) лева, на основание чл. 150, предл. 1 и предл. 3 от СК, *като*:

ОСЪЖДА Б. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „Христо Максимов“ № 51, ет. 3, да заплаща на малолетното си дете **А. Б. Й., ЕГН *******, представлявано от неговата майка и законен представител **Н. Я. Х., ЕГН *******, с адрес гр. София, ул. „Борис Сарафов“ № 29 месечна издръжка в размер на **350 лв.** (триста и петдесет лева), до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдените издръжки, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Б. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „Христо Максимов“ № 51, ет. 3, да заплати на малолетното си дете **А. Б. Й., ЕГН *******, представлявано от неговата майка и законен представител **Н. Я. Х., ЕГН *******, с адрес гр. София, ул. „Борис Сарафов“ № 29 на основание чл. 781 ал. 1 ГПК сумата от 600 лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА Б. В. Й., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „Христо Максимов“ № 51, ет. 3 да заплати по сметка на СРС сумата от **144.00 лева** – държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните (чл. 315, ал. 2, във вр. с чл. 259, ал. 1 от ГПК), а частта, в която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване частна жалба през СГС в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 от ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____